GORĄCZKA

show muzyczny

Teatr Muzyczny
Operetka Wrocławska

©EPE

ELV1S

"GORĄCZKA"

SHOW MUZYCZNY Z PIOSENKAMI ELVISA PRESLEYA

***

REŻYSERIA
WOJCIECH KOŚCIELNIAK

CHOREOGRAFIA
JAROSŁAW STANIEK

PRZEKŁADY I TEKSTY POLSKIE
ROMAN KOŁAKOWSKI

KIEROWNICTWO MUZYCZNE I ARANŻACJE
PIOTR DZIUBEK

SCENOGRAFIA
GRZEGORZ POLICIŃSKI

KOSTIUMY
ELŻBIETA DYAKOWSKA

ASYSTENT REŻYSERA
CEZARY STUDNIAK

ASYSTENT CHOREOGRAFA
KRZYSZTOF GLISZCZYŃSKI

BE BOB A LULA, CZYLI JAK BYĆ IDOLEM

Urodzony w styczniu roku 1935 Elvis Aaron Presley sięgnął po gitarę podobno przez przypadek. Fakt ten przyniósł nieoczekiwane konsekwencje - pierwsze miejsca list przebojów, kilkadziesiąt złotych i platynowych albumów długogrających, trzydzieści jeden ról filmowych, uwielbienie tłumów, niekwestionowany tytuł „króla *rock'n'rolla*", który nadany za życia stoi przy jego nazwisku i po śmierci (1977 r.).

Na tym jednak nie koniec. Elvis Presley stał się nie tylko ubóstwianym przez swoje pokolenie wykonawcą nowej muzyki, ale jako pierwszy idolem, w sensie, w jakim dziś rozumiemy to słowo. Z czasem zaś, kiedy *rock'n'roll* przebrzmiał nieco, wzorcem *popkulturowego* idola, a nawet ikoną kultury masowej. Taki status zapewnia mu długowieczność, natychmiastową identyfikację i powszechność, sprowadza jednak postać Presleya do kilku jedynie charakterystycznych cech rozciągających się na całe zjawisko. Spróbujemy zaznaczyć istnienie przynajmniej niektórych z nich tak, aby sprawdzić czy jego postać już się zdezaktualizowała, czy może Elvis żyje nadal.

Bez wątpienia pierwszym skojarzeniem, które przywołuje hasło „Elvis" jest powierzchowność. Mówiąc dokładniej, strój - specjalnie zaprojektowany, mający sprawić określone wrażenie kostium. Istotna jest jego odrębność od ubioru codziennego. Sceniczne przebrania Elvisa nadawały się jedynie na estradę, ich funkcje zredukowane zostały do jednej tylko: spektakularności.

Przebranie oraz zachowanie „króla", mocno przerysowane, wręcz sztuczne, przyprawiały zawłaszcza nastoletnie wielbicielki o utratę przytomności. Seks - oto kolejna składowa funkcjonującego wizerunku Presleya. Inteligentne i, biorąc pod uwagę kategorie marketingowe, rewelacyjne w skutkach kreowanie go na symbol seksu i zmysłowości wyryło w świadomości jemu współczesnych, a także kolejnych pokoleń trwały ślad. Warto zwrócić uwagę, że Preley nie był typem męskiego *macho*, „westernowego twardziela". Seksualność jego, choć nie zawierała w sobie wątpliwość co do płci idola młodzieży, była raczej androgyniczna, niech zaświadczy o tym tego zdobiony strój, przesadną dbałość o fryzurę, pozbawione męskiej „kanciastości" ruchy.

Te składniki wizerunku Elvisa Presleya złożyły się na jeszcze jeden charakterystyczny rys - ekstrawagancję, chwyt, jak się okazało z czasem, wpływający wprost proporcjonalnie na popularność. Próby zrównoważenia wizerunku i dowiedzenia, że nowy idol jest „zwykłą" osobą, na przykład dobrowolne zgłoszenie do wojska, nie rozwiały ku uciesze wielbicieli atmosfery skandalu rozciągającej się wokół gwiazdora.

Ikona Elvisa przywołuje przed nas również zjawisko nadmiaru, którego symbolicznym obrazem są osiągnięte w ostatnim okresie życia rozmiary piosenkarza. Wrażenie owego nadmiaru opiera się na nie bez podstaw, zdaje się, zbudowanej legendzie o nadużywaniu życia, przepychu, skłonności do przesady w poszukiwaniu przyjemności, przedawkowaniu uciech.

Niezwykle ważnym aspektem składającym się na wizerunek interesującego nas zjawiska jest jego ogólna dostępność, rzec można *superdostępność*. Elvis podczas swojej szczytowej popularności był wszędzie. Doskonale wykorzystał pojawiające się w latach pięćdziesiątych możliwości - początki telewizji, przemysł fonograficzny i rozpowszechnienie nagrań analogowych, kino. We wszystkich tych dziedzinach, nie wspominając oczywiście o działalności estradowej, Presley zaznaczył dobitnie swoją obecność. Przypuścił, jako pierwszy, zmasowany atak na potencjalnych wielbicieli, którzy wobec siły takich argumentów skapitulowali.

Oto rysy, do których, przynajmniej w pierwszej chwili, przywodzi ikona Elvisa Presleya. Okazuje się, że choć mieszczą się w polu znaczeniowym interesującego nas zjawiska są również tożsame z wyobrażeniem kultury masowej, aby przypomnieć: ogromna waga przykładana do powierzchowności, stroju, wizerunku scenicznego, nasycenie seksualnością, atmosfera ekstrawagancji i skandalu, towarzyszący zjawisku nadmiar, ogólna dostępność w jak największej ilości i rodzajach przekazów. Pamiętać jednak należy, że za życia „króla *rock'n'rolla*" nie miano pojęcia o szeroko dziś dyskutowanych mechanizmach *popkultury*. Nasuwa się zatem i to z siłą głosu Presleya stwierdzenie następujące: Elvis był nie tylko pierwszym idolem, ale i stworzył tę figurę, z której korzystają do dziś kandydaci na miejsce ubóstwianego przez masy.

Olaf Schindler

Wojciech Kościelniak

Aktor, reżyser, pedagog. Absolwent PWST im. L. Solskiego w Krakowie, Wydziały Zamiejscowe we Wrocławiu. Od IV roku studiów występował na scenach teatralnych - najpierw w Teatrze im. C. K. Norwida w Jeleniej Górze, a następnie w latach 1988 -2001 należał do zespołu aktorskiego Teatru Polskiego we Wrocławiu. Od 2000 r. jest dyrektorem Artystycznym Ogólnopolskiego Festiwalu Piosenki Francuskiej w Lubinie. Od 1997 r. do kwietnia 1998 r. był Dyrektorem Artystycznym *Teatru Nr 12* przy Centrum Sztuki "Impart" we Wrocławiu. Ważniejsze dokonania aktorskie obejmują: rolę *Sergiusza* w spektaklu *Płatonow* wg Czechowa, w reż. J. Jarockiego, rolę *Mercutia* w spektaklu *Romeo i Julia* W. Shakespeara, w reż. T. Bradeckiego, rolę *Johannesa* w spektaklu *Dama z Jednorożcem*, w reż. K. Lupy oraz rolę *Anatola* w spektaklu *Historia PRL-u według Mrożka*, w reż. J. Jarockiego.
Od 1995 r. zajmuje się zawodowo reżyserią muzycznych spektakli teatralnych, koncertów piosenki aktorskiej oraz widowisk telewizyjnych: *Syrena Elektro* w Teatrze K-2 we Wrocławiu, Na Przeglądach Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu - *Księżyc frajer* (XVII PPA), *Koncert Galowy* pt. "La-la-la-la" (XVIII PPA), spektakl muzyczny *Kombinat* (XXIII PPA) - także emisja w II Programie TVP. Ponadto widowiska i koncerty telewizyjne m.in: *Niech no tylko zakwitną jabłonie* (Teatr Telewizji dla I Programu TVP).
Reżyser musicalu *Hair* oraz trans-opery *Sen nocy letniej* w Teatrze Muzycznym w Gdyni.
Za swoje dokonania zawodowe i artystyczne otrzymał liczne nagrody. Jest laureatem *Brązowych i Srebrnych Iglic* w plebiscytach *Słowa Polskiego*. Identyfikuje się z niezależną inicjatywą artystyczną PUB 700 powstałą w Gdyni w 1999 r.

Jarosław Staniek

Choreograf, tancerz. Przygodę z tańcem zaczynał jako tancerz breakdance zdobywając mistrzostwo Polski w tej kategorii tanecznej w 1984, 85 i 86 r. Profesjonalnie debiutował jako tancerz w Teatrze Syrena w Warszawie gdzie zetknął się z tańcem klasycznym i nowoczesnym. W 1986 r. otrzymuje dyplom tancerza estradowego. W latach 1989 - 98 tworzy i prowadzi grupę taneczną P'89 .
Pierwszą dużą pracą teatralną była choreografia spektaklu *West Side Story* w Teatrze Muzycznym w Gdyni w 1992 r. Od 1998 r. działa jako niezależny choreograf, tworząc widowiska teatralne, musicale oraz koncerty z udziałem największych gwiazd m.in : Nicka Cave'a, Dee Dee Bridgewater, Leszka Możdżera, Edyty Górniak, Justyny Steczkowskiej, Mietka Szcześniaka oraz reżyserów: Piotra Szulkina, Roberta Glińskiego, Jerzego Bielunasa, a w szczególności Wojciecha Kościelniaka. Stworzył choreografie do ponad 30 spektakli teatralnych oraz widowisk wystawianych w Polsce, Holandii, Grecji, Niemczech i Austrii. Są to m.in.: 1999 r. *Ballady Morderców* - PPA we Wrocławiu, 2000 r. *Jesus Christ Superstar* -Teatr Rozrywki w Chorzowie, 1999r. *Hair* , 2000 r. *Sen nocy letniej* (Teatr Muzyczny w Gdyni), 2002 r. *Kombinat* - XXIII PPA we Wrocławiu.

Roman Kołakowski

Kompozytor, dramaturg, scenarzysta, poeta, tłumacz. Jako autor i wykonawca zdobywał nagrody na Studenckim Festiwalu Piosenki w Krakowie (1981), wrocławskim PPA (1984), Festiwalu Polskiej Estrady w Łodzi (1987), Krajowym Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu (1981, 1984, 1986, 1988, 1996). Jest laureatem Nagrody Miasta Wrocławia (1988), Nagrody Prometeusza (1999), Nagrody Civitas Christiana im. Włodzimierza Pietrzaka (2002).
Przekładał pieśni Okudżawy, Wysockiego, anonimowe piosenki syberyjskie, songi Brechta i Weilla, Kurta Tucholsky'ego i niemieckich ekspresjonistów, Stinga i Toma Waitsa. Opublikował tomy poezji *Piosenki ocenzurowane* (1986), *Droga Krzyżowa - transmisja* (1992), płyty *Przypowieść błękitna* (1986), *Autodafe* (1994), *Semper fidelis* (1997), *Stwarzanie świata*(1997), *Klękam przed przyjacielem*(2001), *Melodie Kurta Weilla* (Kazik Staszewski 2001), *Alkimja* (Justyna Steczkowska 2002). Ważniejsze realizacje teatralne i telewizyjne to: *Przygody Tomka Sawyera* (1995), *Droga Krzyżowa - transmisja* (1996), *Przypowieść błękitna* (1997), *Piosenki Geogre'a Gershwina* (1997), *Ballady morderców* Nicka Cave'a (1998), *Księga dżungli* (1998), *Honorificabilitudinitatibus* (2000), *Dialogi Karmelitanek* - opera Francisa Poulenca (2000), *Przygody Hucka Finna, czyli o czym dziś napisałby Mark Twain* (2001), *Gallus Wratislavianus* (2001), *Mężczyzna, który pomylił swoją żonę z kapeluszem* - opera kameralna Michaela Nymena (2002), *Pięciu braci Moe* - musical Louisa Jordana (2002).

Piotr Dziubek

Absolwent Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu w klasie akordeonu. Obecnie zatrudniony w macierzystej uczelni, gdzie prowadzi klasę tego instrumentu oraz we Wrocławskiej Szkole Jazzowej założonej przez Zbigniewa Czwojdę. Laureat nagród na wielu konkursach a m.in. na Międzynarodowych Konkursach Akordeonowych w Klingenthall (Niemcy) i w Castelfidardo(Włochy) - III Nagrody.
Jako muzyk brał udział w wielu ważnych festiwalach muzycznych w Polsce. Są to m. in. Festiwal Polskiej Muzyki Współczesnej (1994,2002), PPA (2000, 2001, 2002), Przystanek Woodstock (1998, 1999, 2000), Jazz nad Odrą (1998, 1999), Blues nad Bobrem (1999, 2000). W swoim dorobku artystycznym posiada wiele prawykonań utworów kompozytorów polskich i zagranicznych zarówno na instrument solo jak też z towarzyszeniem zespołów kameralnych i orkiestr. Współpracował z *Big-Bandem* Aleksandra Mazura, Justyną Steczkowską, *Swawolnym Dyziem*, Pawłem Kukizem, Mateuszem Pospieszalskim, Konradem Imielą, Markiem Bałatą, Ewą Urygą, Robertem Szydło, *Salted Peanuts*, Leszkiem Biolikiem. W 2001 r. wyprodukował wraz z gronem przyjaciół swoją pierwszą płytę.

Grzegorz Policiński

Absolwent ASP w Krakowie. Autor scenografii telewizyjnych - głównie koncertów i programów muzycznych. Współpracuje bądź współpracował ze Stanisławem Tymem, Krzysztofem Jaślarem, Zbigniewem Górnym, Krzysztofem Jasińskim. W Teatrze Muzycznym w Gdyni. W Teatrze Muzycznym w Gdyni stworzył scenografię do *Hair* i *Snu nocy letniej* w reżyserii W. Kościelniaka.

Elżbieta Dyakowska

Kostiumolog. Związana głównie z Ośrodkiem TV Kraków. Pracę w tym zawodzie rozpoczęła od programów reżyserowanych m.in. przez: Andrzeja Maja, Michała Bobrowskiego, Krzysztofa Jaślara, Wojciecha Kościelniaka, Elżbietą Wrotakiewicz i innych. Realizacje programów telewizyjnych z Wojciechem Kościelniakiem zaowocowały współpracą w Teatrze Muzycznym w Gdyni przy musicalu *Hair* i trans-operze *Sen Nocy Letniej*.

Cezary Studniak

Absolwent Studium Wokalno-Aktorskiego przy Teatrze Muzycznym w Gdyni. Od 1997 r. aktor Teatru Muzycznego w Gdyni. Posiada w dorobku artystycznym role filmowe, dramatyczne i musicalowe: m.in.: Thenardeir w *Les Miserables* (reż. J.Gruza), George Berger w *Hair* (reż. W.Kościelniak), za którą otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Gdyni w 1999 r.); Tezeusz-Oberon w *Śnie nocy letnie*" (reż. W.Kościelniak). Brał udział w widowisku *Kombinat* podczas PPA. Identyfikuje się z niezależną inicjatywą artystyczną PUB 700 powstałą w Gdyni w 1999 r.

Krzysztof Gliszczyński

Ukończył z wyróżnieniem Białoruską Szkołę Sztuk Pięknych - Wydział Choreografii. Przez 6 lat pracował w Teatrze Muzycznym w Gdyni, w którym brał udział w następujących przedstawieniach: *Hair*, *Scrooge*, *Evita*, *Skrzypaek na dachu*, *Jesus Christ Superstar*, *Les Miserables* i wiele innych. Sprawował jako asystent, opiekę choreograficzną nad *Hair*, *Scrooge*, *Atlantis*. Od sierpnia 2002 r. - kierownik baletu w Teatrze Muzycznym - Operetce Wrocławskiej.

BŁĘKITNE BUTY

BŁĘKITNE ROCK'N'ROLLKI
NOWIUTKIE MAM
I BĘDĘ SZCZĘŚCIE W NICH MIAŁ
NO, MÓWIĘ WAM
CZARNY KOCIE!
CZUJĘ SUKCESU GŁÓD!
PRZEBIEGNIJ DROGĘ MI,
LECZ NIE NADEPNIJ MI NA BUT!
MOŻESZ POBIĆ MNIE
PODRAPAĆ TWARZ
ZŁAMAĆ RĘCE DWIE
LUB DUSIĆ AŻ
OCZY PĘKNĄ MI
OSTYGNIE KREW
NIE BĘDĘ WCALE ZŁY
ROZSĄDKOWI WBREW
ALE, KOTKU,
W TAŃCU UWAŻAJ CIUT!
NA WSZYSTKO GODZĘ SIĘ,
LECZ NIE NADEPNIJ MI NA BUT!

AUTO ZABIERZ MI
A LODÓWKĘ LUB
ZMYWARKĘ I
ODKURZACZ KUP
W MOICH RZECZACH GRZEB
ŚWIERSZCZYKI SPAL
W OGÓLE WEJDŹ MI NA ŁEB
OPANUJĘ ŻAL!

ALE, KOTKU,
W ŻYCIU UWAŻAJ CIUT!
NA WSZYSTKO GODZĘ SIĘ,
LECZ NIE NADEPNIJ MI NA BUT!

TYLKO NIE NADEPNIJ MI NA BUT

8 STYCZNIA 1935 ROKU W TUPELO, W STANIE MISSISIPI, PRZYSZEDŁ NA ŚWIAT ELVIS PRESLEY.

ŁZAWY BLUES

PRZED CHWILĄ LIST TWÓJ PRZECZYTAŁEM
PISZESZ, ŻE NIE POWRÓCISZ JUŻ
WIĘC SIĘ ZUPEŁNIE ZAŁAMAŁEM
I OBRASTAM W KURZ

MELANCHO-O-O-LIA PLUS
ŁZAWY BLUES!

CHYBA OD SIEDMIU DNI NIE SPAŁEM
NIE MOGĘ WCALE JEŚĆ I PIĆ
O CAŁYM ŚWIECIE ZAPOMNIAŁEM
NIE CHCE MI SIĘ ŻYĆ

MELANCHO-O-O-LIA PLUS
ŁZAWY BLUES!

SPŁYWA MI PO TWARZY
ŁZA GORĄCA ZBYT
KIEDY KOCHASZ NIE KRYJ ŁEZ!
NIE! TO ŻADEN WSTYD!

WIEM, ŻE DEPRESJA TO KORKOCIĄG
OGLĄDAM ZNÓW BUTELKI DNO
ODJECHAŁ POCIĄG WIĘC MAM POCIĄG
NIE MOŻE NIKT ZATRZYMAĆ GO

MELANCHO-O-O-LIA PLUS
ŁZAWY BLUES!

SPŁYWA MI PO TWARZY
ŁZA GORĄCA ZBYT
KIEDY KOCHASZ NIE KRYJ ŁEZ!
NIE! TO ŻADEN WSTYD!

WIEM, ŻE DEPRESJA TO KORKOCIĄG
NIE BĘDĘ JEDNAK WCIĄŻ NA DNIE
GDY ZDĄŻĘ NA NASTĘPNY POCIĄG
WSPOMNIENIA ZŁE ZOSTANĄ W TLE

MELANCHO-O-O-LIA PLUS
ŁZAWY BLUES!

MELANCHO-O-O-LIA PLUS
ŁZAWY BLUES!

MELANCHO-O-O-LIA PLUS
ŁZAWY BLUES!

O całym świecie zapomniałem
- nie chce mi się żyć

BARMAN!!!

PRAGNĘ Z
TOBĄ BYĆ

MOIM
SZCZĘŚCIEM
BĘDZIESZ TY

KOCHAJ CZULE

KOCHAJ CZULE, KOCHAJ M NIE
SNUJ MARZENIA NIĆ
I NA DOBRE I NA ZŁE
PRAGNĘ Z TOBĄ BYĆ

CZULE KOCHAJ, CZUŁOŚĆ MA
MOC, CO SPEŁNI A SNY
SZEPNIJ: KOCHAM CIĘ! A JA
POZNAM, ŻE TO TY

KOCHAJ TKLIWIE, KOCHAJ MNIE
SERCE OTWÓRZ MI
W TWOIM SERCU SCHRONIĆ CHCĘ
WSZYSTKIE SWOJE DNI

CZULE KOCHAJ, CZUŁOŚĆ MA
MOC, CO SPEŁNIA SNY
SZEPNIJ: KOCHAM CIĘ! A JA
POZNAM, ŻE TO TY

KOCHAJ CZULE, CAŁUJ MNIE
AŻ SIĘ SKOŃCZY ŚWIAT
DLA NAS CZAS NIE SKŁADA SIĘ
Z GODZIN ANI LAT

GDY SIĘ SPEŁNIĄ ZIEMSKIE SNY
BÓG NAM WIECZNOŚĆ DA
MOIM SZCZĘŚCIEM BĘDZIESZ TY!
TWOIM BĘDĘ JA!

KOCHAJ
CZULE...

TAJEMNICZY POCIĄG

TEN POCIĄG, DŁUGI NOCNY POCIĄG
TEN POCIĄG, DŁUGI NOCNY POCIĄG
ZABRAŁ MOJĄ DZIEWCZYNĘ
NIE WIADOMO DOKĄD

TEN POCIĄG, KTÓRY W MROKU TONIE
TEN POCIĄG, KTÓRY W MROKU TONIE
ZABRAŁ MOJĄ DZIEWCZYNĘ
ALE GO DOGONIĘ

TEN POCIĄG, CO W NOC PĘDZI CIEMNĄ
TEN POCIĄG, CO W NOC PĘDZI CIEMNĄ
PRZYWIÓZŁ MOJĄ DZIEWCZYNĘ
BY ZOSTAŁA ZE MNĄ

......

WIEM, ŻE MOJA DZIEWCZYNA
MOJA JEST NA PEWNO!

W WIELKIM MIEŚCIE

KIEDY PADA ŚNIEG
W ZIMNY SZARY BEZNADZIEJNY DZIEŃ
NOWY BIEDNY CZŁOWIEK RODZI SIĘ
W WIELKIM MIEŚCIE

JEGO MATKA ŁKA
W KOŃCU JAKĄ RADOŚĆ MOŻE Z TEGO MIEĆ
ŻE KOLEJNY BACHOR BĘDZIE CHCIAŁ COŚ ŻREĆ
W WIELKIM MIEŚCIE

LUDZIE, GDZIE JESTEŚCIE?
KTO DŁOŃ PODA MU?
ŚWIAT ZBRODNIĘ NA SUMIENIU BĘDZIE MIAŁ!
ROŚNIE W KAŻDYM MIEŚCIE
MIASTO Z KOSZMARNEGO SNU!
NIE ODWRACAJCIE OCZU
SKORO BÓG WAM OCZY DAŁ!

ŚWIAT PRZED SIEBIE GNA
MAŁY GŁODNY CHŁOPIEC WŁÓCZY SIĘ
JEŚLI COŚ UKRADNIE OBIAD ZJE
W WIELKIM MIEŚCIE

I POZNAJE JUŻ
NIEUCZCIWEJ WALKI SMAK I ZŁO
BO ULICA WYCHOWUJE GO
W WIELKIM MIEŚCIE

POTEM BIERZE DRAGI W SZKOLE
I SAMOCHÓD KRADNIE
WRESZCIE CHWYTA ZA PISTOLET
NO I JUŻ JEST NA DNIE

JEGO MATKA ŁKA
WOKÓŁ GAPIÓW TŁUM Z EMOCJI DRŻY
A NA BRUKU ON W KAŁUŻY KRWI
W WIELKIM MIEŚCIE

ON UMIERA, LECZ
W ZIMNY SZARY BEZNADZIEJNY DZIEŃ
NOWY BARDZO BIEDNY CZŁOWIEK RODZI SIĘ
W WIELKIM MIEŚCIE

JEGO MATKA ŁKA...

GORĄCZKA

NAWET NIE WIESZ JAK CIĘ PRAGNĘ
NIE WIESZ JAK PODNIECASZ MNIE
DOTYK TWÓJ WYZWALA NAGLE
GORĄCE ŻĄDZE I ROZPALA MNIE

AŻ DO GORĄCZKI - POCAŁUNKI
ROZŻARZONYCH ISKIER DESZCZ
PŁONĘ - CAŁY PŁONĘ
CZUJĘ EKSTATYCZNY DRESZCZ

JESTEŚ MOIM SŁOŃCEM
JA KSIĘŻYCEM TWYM
GDYBY WPADŁ W TWE JĄDRO WRZĄCE
BEZ NADZIEI ŻADNEJ SPŁONĄŁBYM

A MAM GORĄCZKĘ - POCAŁUNKI
ROZŻARZONYCH ISKIER DESZCZ
PŁONĘ - CAŁY PŁONĘ
CZUJĘ EKSTATYCZNY DRESZCZ

WSZYSCY TĘ GORĄCZKĘ ZNAJĄ
CIERPI NA NIĄ CAŁY ŚWIAT
LUDZIE WCIĄŻ JEJ ULEGAJĄ
PEWNIE OD TYSIĘCY LAT

JULIA I ROMEO
NAJSŁYNNIEJSZA Z PAR
SZEKSPIROWSKIE WIELKIE DZIEŁO
TO TAJEMNYCH UCZUĆ ŻAR

MIELI GORĄCZKĘ - POCAŁUNKI
ROZŻARZONYCH ISKIER DESZCZ
PŁOMIEŃ - ŚWIĘTY OGIEŃ
NIEŚMIERTELNYCH WZRUSZEŃ DRESZCZ

DZIWNY OGIEŃ JEST W KOBIECIE
KAŻDY POSIĄŚĆ BY GO CHCIAŁ
BO KOBIETY SĄ ŚWIECIE
ŻEBY ŚWIAT GORĄCZKĘ MIAŁ

PRAGNĘ GORĄCZKI - POCAŁUNKI
ROZŻARZONYCH ISKIER DESZCZ
PŁONĘ - CAŁY PŁONĘ
CZUJĘ EKSTATYCZNY DRESZCZ

4 KWIETNIA 1973 ROKU POSZERZONA WERSJA KONCERTU ELVISA ZOSTAJE NADANA PRZEZ TELEWIZJĘ I MA WYŻSZĄ OGLĄDALNOŚĆ NIŻ TRANSMISJA PIERWSZEGO KROKU CZŁOWIEKA NA KSIĘŻYCU.

POWIEDZ, CZY LUBIŁBYŚ...

POWIEDZ, CZY LUBIŁBYŚ
CYRKOWYM KLAUNEM BYĆ
I ŚMIAĆ SIĘ DO TYCH, CO
CHCĄ KOPAĆ CIĘ I BIĆ?

POWIEDZ, CZY UMIAŁBYŚ
BYĆ LINOSKOCZKIEM, CO
KOZIOŁKI FIKA WCIĄŻ,
CHOĆ TO NIE BAWI GO?

NO, DALEJ!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
ŚPIEWAJ NAM!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
SKACZ MALEŃKI, HOP MALEŃKI!
STOP!

NO, KTO TO ZNA?
TRA LA LA LA LA LA ...
I TY, I JA!
TRA LA LA LA LA LA ...

POWIEDZ, CZY LUBIŁBYŚ
JAK PSZCZOŁA DAWAĆ MIÓD
I WŚRÓD SŁODYCZY ŻYĆ
I CIERPIEĆ SŁODKI GŁÓD?

POWIEDZ, CZY UMIAŁBYŚ
SIEDZIEĆ JAK W KLATCE PTAK
I BYĆ GOTOWYM, BY
ĆWIERKAĆ NA KAŻDY ZNAK?

NO, DALEJ!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
ŚPIEWAJ NAM!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
SKACZ MALEŃKI, HOP MALEŃKI!
STOP!

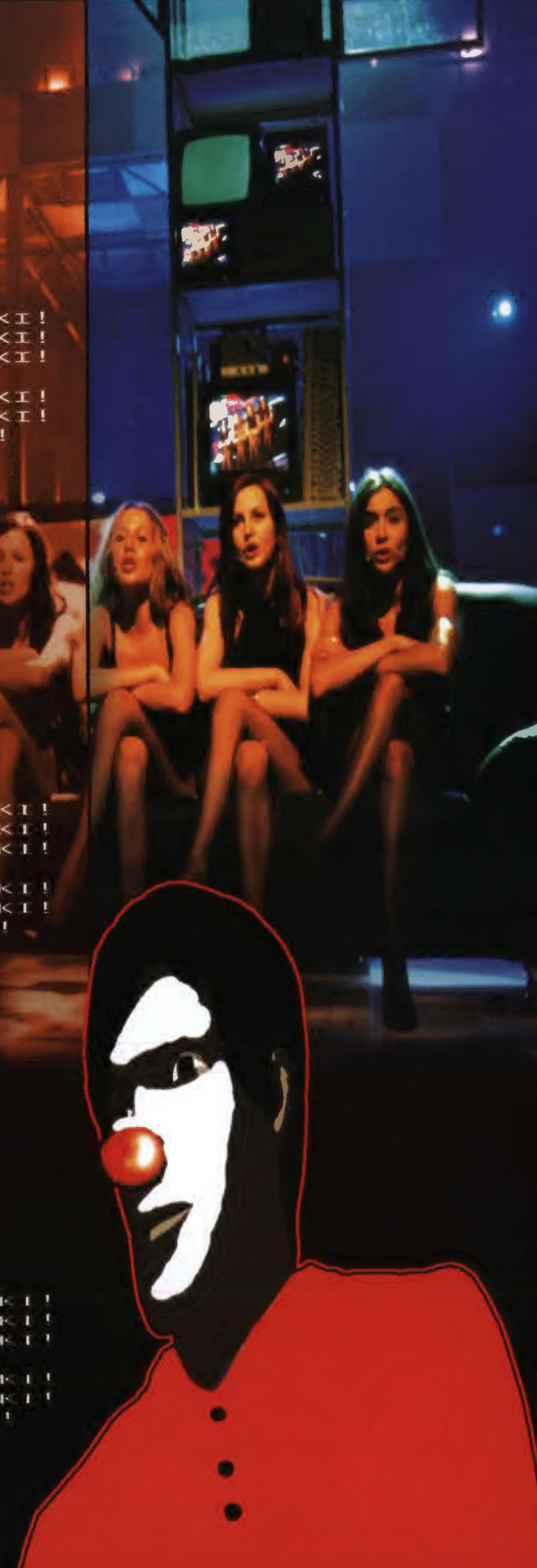
NO, KTO TO ZNA?
TRA LA LA LA LA LA ...
I TY, I JA!
TRA LA LA LA LA LA ...

POWIEDZ, CZY LUBIŁBYŚ
BYĆ JA PLUSZOWY MIŚ,
ŻEBY PRZYTULAŁ CIĘ,
KTO TYLKO ZECHCE DZIŚ?

POWIEDZ, CZY UMIAŁBYŚ
TAŃCZĄCĄ LALKĄ BYĆ,
WIEDZĄC, ŻE CIĄGNIE KTOŚ
ZA NIEWIDZIALNĄ NIĆ?

NO, DALEJ!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
ŚPIEWAJ NAM!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
SKACZ MALEŃKI, TAŃCZ MALEŃKI!
SKACZ MALEŃKI, HOP MALEŃKI!
STOP!

NO, KTO TO ZNA?
TRA LA LA LA LA LA ...
I TY, I JA!
TRA LA LA LA LA LA ...

BIEGNIJ PRZEZ ŻYCIE

DOPÓKI MOŻESZ BIEGNIJ PRZEZ ŻYCIE!

BIEGNIJ PRZEZ ŻYCIE!
BIEGNIJ PRZEZ ŻYCIE!
I NIE LĘKAJ SIĘ –
ZAPRAWDĘ BÓG ZAWEZWIE CIĘ!

NIEŚ ŚWIATŁO JEŹDŹCOM NOCY!
RZUĆ PRAWDĘ KŁAMCOM W OCZY!
BOHATEROM I ZDRAJCOM MÓW: ZAPRAWDĘ
BÓG WSZECHMOCNY, BRACIA, ZAWEZWIE WAS!

BOŻE SPRAWIEDLIWY POWSTRZYMAJ GROM
CZYSTĄ ROSĄ OBMYĆ CHCĘ DUSZĘ SWĄ
PADAM NA KOLANA I MODLĘ SIĘ
PEWIEN CZŁOWIEK Z GALILEI ODMIENIŁ MNIE
MÓJ BÓG PRZEMÓWIŁ DO MNIE CHOĆ WOŁAŁ TŁUM
ŚPIEW SŁYSZAŁEM I ANIELSKICH SKRZYDEŁ SZUM
GDY POŁOŻYŁ DŁOŃ NA MOJĄ SKROŃ
ROZSTĄPIŁA NAGLE SIĘ WZBURZONA TOŃ

NIEŚ ŚWIATŁO JEŹDŹCOM NOCY!
RZUĆ PRAWDĘ KŁAMCOM W OCZY!
BOHATEROM I ZDRAJCOM MÓW: ZAPRAWDĘ
BÓG WSZECHMOCNY, BRACIA, ZAWEZWIE WAS!

MOŻESZ RZUCIĆ KAMIEŃ I NIE PRZYZNAĆ SIĘ
LICZĄC ŻE W CIEMNOŚCI NIKT NIE ROZPOZNA CIĘ
ALE PO TO STWORZYŁ BÓG I NOC I DZIEŃ
BY NA ŚWIATŁO WYSZŁO TO CO SKRYWA CIEŃ
MOŻESZ ZAWODZIĆ KLUCZYĆ I JAK WĄŻ SIĘ WIĆ
KĄSAĆ I W OBŁUDNYM ZAKŁAMANIU ŻYĆ
ALE PO TO STWORZYŁ BÓG LUDZI DOBRYCH I ZŁYCH
BYŚ ZEBRAĆ MUSIAŁ PLON ZASIEWÓW SWYCH

BIEGNIJ PRZEZ ŻYCIE
BIEGNIJ PRZEZ ŻYCIE
I NIE LĘKAJ SIĘ
ZAPRAWDĘ BÓG ZAWEZWIE CIĘ!

NIEŚ ŚWIATŁO JEŹDŹCOM NOCY
RZUĆ PRAWDĘ KŁAMCOM W OCZY
BOHATEROM I ZDRAJCOM MÓW: ZAPRAWDĘ
BÓG WSZECHMOCNY BRACIA ZAWEZWIE WAS!

NIE WYSTARCZY W NIEDZIELĘ W KOŚCIELE BYĆ
A PRZEZ CAŁY TYDZIEŃ SNUĆ ZDRADY NIĆ
KTO PRZYJACIELOWI JEGO ŻONĘ SKRADŁ
LEPIEJ BY JUŻ MARTWY PRZYSZEDŁ NA TEN ŚWIAT
ZŁA NAMIĘTNOŚĆ PRZEŚLADUJE CIĘ WCIĄŻ
TYLKO CZEKASZ BY DO PRACY WYSZEDŁ JEJ MĄŻ
SKRADASZ SIĘ DO DRZWI I ZAPUKAĆ CHCESZ
TRUPEM PADNIJ, W PIEKLE SAM ZE SOBĄ GRZESZ

BIEGNIJ PRZEZ ŻYCIE
BIEGNIJ PRZEZ ŻYCIE
I NIE LĘKAJ SIĘ –
ZAPRAWDĘ BÓG ZAWEZWIE CIĘ!

NIEŚ ŚWIATŁO JEŹDŹCOM NOCY
RZUĆ PRAWDĘ KŁAMCOM W OCZY
BOHATEROM I ZDRAJCOM MÓW: ZAPRAWDĘ
BÓG WSZECHMOCNY BRACIA ZAWEZWIE WAS!

PIOSENKI, WYKONAWCY

1. „BŁĘKITNE BUTY" („BLUE SUEDE SHOES" - CARL PERKINS)
ANDRZEJ KOZŁOWSKI

2. „HOTEL ZŁAMANYCH SERC" („HEARTBREAK HOTEL" - MAE B. AXTON, TOMMY DURDEN, ELVIS PRESLEY)
KONRAD IMIELA, MAŁGORZATA FIJAŁKOWSKA (TANIEC)

3. „PIES MYŚLIWSKI" („HOUND DOG" - JERRY LEIBER, MIKE STOLLER)
JUSTYNA SZAFRAN / MAŁGORZATA SZEPTYCKA

4. „WIĘZIENNY ROCK" („JAILHOUSE ROCK"- JERRY LEIBER, MIKE STOLLER)
CEZARY STUDNIAK

5. „ZWRÓCIĆ NADAWCY"- („RETURN TO SENDER" - OTIS BLACKWELL, WINFIELD SCOTT)
SAMBOR DUDZIŃSKI

6. „KOCHAJ CZULE" („LOVE ME TENDER" - VERA MATSON, ELVIS PRESLEY)
KATARZYNA GRONIEC / EWA KLANIECKA / AGNIESZKA BOGDAN

7. „ŁZAWY BLUES" („A MESS OF BLUES" - DOC POMUS, MORT SHUMAN)
JACEK BOŃCZYK / ROBERT KOWALSKI

8. „NIE WAHAJ SIĘ" („SURRENDER" - DOC POMUS, MORT SHUMAN, E. DE CURTIS)
KAROLINA TRĘBACZ

9. „DIABEŁ W CIEBIE WCIELIŁ SIĘ" („DEVIL IN DISGUISE" - GIANT, BAUM, KAYE)
MARIUSZ KILJAN / ANDRZEJ KOZŁOWSKI

10. „W WIELKIM MIEŚCIE" („IN THE GHETTO" - MAC DAVIS)
CEZARY STUDNIAK

11. „WIELKI SZEF" („BIG BOSS MAN" - SMITH, DIXON)
KONRAD IMIELA

12. „TAJEMNICZY POCIĄG" („MYSTERY TRAIN" - JUNIOR PARKER, SAM PHILIPS)
JANUSZ RADEK

13. „DZIŚ ALBO NIGDY" („IT`S NOW OR NEVER " - SCHROEDER, GOLD)
TOMASZ SZTONYK

14. „JEDNO WIEM, ŻE POKOCHAŁAM CIĘ" („CAN`T HELP FALLING IN LOVE" - GEORGE WEISS, HUGO PERETTI, LUIGI CREATORE)
JOANNA KUCHARSKA

15. „GORĄCZKA" („FEVER"- JOHN DAVENPORT, EDDIE COOLE)
KINGA PREIS / SAMBOR DUDZIŃSKI

16. „JESTEŚ W KAŻDYM MOIM ŚNIE" („ALWAYS ON MY MIND"- WAYNE THOMPSON, MARK JAMES, JOHNNY CHRISTOPPHER)
BOGNA WOŹNIAK

17. „POWIEDZ, CZY LUBIŁBYŚ" („HOW WOULD YOU LIKE TO BE" - BEN RELAIGH, MARK BARKAN)
KAROLINA TRĘBACZ, MARIA ŚWINIARSKA, MAGDALENA PIOTROWSKA, MAGDALENA SZCZERBOWSKA

18. „BIEGNIJ PRZEZ ŻYCIE" ("RUN ON" - TRAD., ARANŻACJA: ELVIS PRESLEY)
CAŁY ZESPÓŁ

ZESPÓŁ MUZYCZNY:

PIOTR DZIUBEK / BARTOSZ ŚNIADECKI - FORTEPIAN, AKORDEON

SŁAWOMIR DUDAR - SAKSOFON ALTOWY

ROBERT KAMALSKI - SAKSOFON TENOROWY

TOMASZ SZWECKI - TRĄBKA I

ADAM LEPKA - TRĄBKA

TOMASZ KASIUKIEWICZ - PUZON

ARTUR LESICKI - GITARY

ANDRZEJ STAGRACZYŃSKI / ADAM SKRZYPEK - GITARA BASOWA, KONTRABAS

MICHAŁ CZWOJDA / DARIUSZ KALISZUK - PERKUSJA, INSTRUMENTY PERKUSYJNE

RAFAŁ KARASIEWICZ - INSTRUMENTY KLAWISZOWE
ORAZ
KWARTET SMYCZKOWY TEATRU MUZYCZNEGO - OPERETKI WROCŁAWSKIEJ

ZESPÓŁ TANCERZY:

MAŁGORZATA FIJAŁKOWSKA
ALLA POTAPOVA
MONIKA URBANIAK / DOMINIKA TOKARZ
KRZYSZTOF GLISZCZYŃSKI
PAWEŁ KAMIŃSKI
PIOTR KAMIŃSKI
MACIEJ FLOREK / MICHAŁ ŁABUŚ

ANIMACJE KOMPUTEROWE:
MARCIN KRYJOM, BARTEK KĘDZIERSKI

TEATR MUZYCZNY - OPERETKA WROCŁAWSKA
50-020 WROCŁAW, UL. MARSZAŁKA J. PIŁSUDSKIEGO 72
TEL. + 48(0 "PREFIKS" 71) 343-80-51, FAX 343-87-26

DYREKTOR NACZELNY I ARTYSTYCZNY
WOJCIECH KOŚCIELNIAK

DYREKTOR DS. ADMINISTRACYJNO-TECHNICZNYCH
JAKUB DERYNG-DYMITROWICZ

DYREKTOR FINANSOWY
MAREK IGNOR

KIEROWNIK DS. PRZYGOTOWANIA I EKSPLOATACJI PRZEDSTAWIEŃ
ILONA PRASAŁ

KIEROWNIK DZIAŁU REKLAMY I SPRZEDAŻY
MONIKA GONIACZ

SPECJALISTA DS. PR/ RZECZNIK PRASOWY
IZABELLA STARZEC

KIEROWNIK BALETU
KRZYSZTOF GLISZCZYŃSKI

KIEROWNIK CHÓRU
BOGUSŁAWA ORZECHOWSKA

KIEROWNIK TECHNICZNY
RYSZARD ŻURAKOWSKI

KIEROWNIK SCENY
WIESŁAW HUTNIK

REDAKCJA PROGRAMU:
IZABELLA STARZEC

KONCEPCJA I OPRACOWANIE GRAFICZNE PROGRAMU:
MARCIN KRYJOM

ZDJĘCIA:
MAREK GROTOWSKI

ZAMÓWIENIA NA BILETY PRZYJMUJE:
DZIAŁ REKLAMY I SPRZEDAŻY
CZYNNY: PON. -PT. W GODZ. 8.00-16.00, TEL. 343-56-52 FAKS: 343-71-61
KASA CZYNNA CODZIENNIE OPRÓCZ NIEDZIEL I PONIEDZIAŁKÓW OD 12.00 DO 18.30
REZERWACJA BILETÓW PRZEZ INTERNET: OPERETKA@TEATR-MUZYCZNY.PL

E-MAIL: OPERETKA@TEATR-MUZYCZNY.PL
HTTP://WWW.TEATR-MUZYCZNY.PL